

[Indenrigsministeren]

hed, sundhed eller velfærd. Forsøg, der strider mod regeringens og folketingets økonomiske politik, kan heller ikke godkendes, og det samme gælder forsøg, hvis hovedformål er at gøre indgreb i løn- og ansættelsesvilkår. Endelig er det en forudsætning, at forsøgene er udgiftsneutrale mellem stat og kommuner, ligesom det tilstræbes, at forsøgene er udgiftsneutrale kommunerne indbyrdes.

Til miljøforslagene, som hr. Leif Hermann, hr. Ole Vig Jensen, fru Dorte Bennedsen og andre har været inde på, vil jeg gerne gøre den bemærkning, at jeg naturligvis helt kan tilslutte mig det radikale venstres forudsætning om, at frikommuneforsøg ikke må føre til skade på miljøet. Hvis der er optræk til noget sådant, vil miljøministeren naturligvis straks gribe ind og bruge sin beføjelse til at tilbagekalde godkendelsen af forsøget. Jeg tror nu ikke, der bliver brug for sådan en indgriben; ligeom flertallet har jeg tillid til, at kommunerne kan administrere forsøgene på forsvarlig vis. Udtrykket »tillid« er gået igen i de meningsudvekslinger, der har været. Jeg er glad for, at der er så megen tillid mellem os alle sammen i det her spørgsmål, og det synes jeg vi skulle lade blive stående.

Mindretallet kritiserer i betænkningen, at en lang række interessante forsøgsforslag ikke er færdigbehandlet i ministerierne, hvorfor der ikke har kunnet medtages forslag om hjemmel i det forslag, vi her har med at gøre. Jeg skal ikke give forsamlingen nogen tal på det, men bare nævne, at flere forsøg allerede er i gang, og at mange flere vil følge, når folketinget vedtager dette forslag.

Jeg vil gerne føje til, at frikommunearbejdet som bekendt er en løbende proces, hvor vi hen ad vejen bliver præsenteret for nye forslag, der vil nødvendiggøre ny hjemmel. Det er også baggrunden for de ændringsforslag, som jeg har fremsat, og så er det jo endda ikke færdigt med det.

Jeg har netop afsluttet udarbejdelsen af en regel om frikommuneforsøg med udvidet åbningstid for butikker, noget som har betydelig interesse for en række af folketingets partier. Jeg vil derfor bede om, at også det forslag vil blive taget i betragtning, hvis der kan blive udvalgsbehandling af forslaget mellem anden og tredje behandling.

Jeg ved, at udvalget har mange andre omfattende arbejdsopgaver, ikke mindst i disse dage, men jeg vil være taknemlig, hvis udval-

get trods det ville håndtere ændringsforslaget om butikstid, som jeg tror har været imødeset af mange, så at det allerede kunne være med som hjemmel for en kommune, som derved kunne indlede dette forsøg.

Til spørgsmålet om evaluering, som har været rejst bl.a. af hr. Taanquist, vil jeg sige, at jeg afviser, at man overlader det til en bestemt forskningsinstitution at tage stilling til, hvilke forsøg der skal evalueres med ekstern bistand og med finansiel støtte fra staten. Det forekommer mig helt indlysende, at sådanne afgørelser må træffes i et samarbejde mellem kommunerne og de relevante fagministerier. Jeg er da opmærksom på, at der kan være opgaver, som bør evalueres på en sådan måde, at der også må findes de nødvendige midler til at finansiere det, men det, som forekommer som ændringsforslag fra to af partierne i dette spørgsmål her, er ikke acceptabelt.

Endelig vil jeg nævne, at det er min bestemte opfattelse – også efter mange drøftelser, jeg har haft med frikommunernes folk – at frikommunerne gerne ser en forlængelse af forsøgsperioden. Det har jeg givet kommunerne tilsagn om at se positivt på med henblik på i næste samling at fremsætte forslag om det.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Da indenrigsministeren netop har bebudet, at han ønsker at stille et ændringsforslag til lovforslaget, skal jeg som fungerende formand for kommunaludvalget anmode om, at forslaget på ny henvises til udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Først vil jeg gerne sige til ministeren, at det var dog en urimelig misforståelse, for nu at udtrykke det lidt paradoksalt. Med hensyn til evalueringen står der ikke nogen steder i forslaget, at det skulle overlades til et enkelt analyseinstitut at tage stilling til, hvad der skulle evalueres, og hvor meget der skulle evalueres. Det er en urimelig fortolkning af det, som vi har foreslået.

Det, jeg har sagt, er, at det selvfølgelig er kommunen selv, der skal bestemme evaluere-